

[MĘŻOBOJECZNY *ai*

N sg m mężob(o)jeczny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „mężobojca”; złożony z zabójców lub skłonny do zabójstwa: iż łuźnie on D. Eckius te im [Żydom] tytuły przypisał/ Iż to iełt/ prawi/ lud fwowolny/ fkrzętny/ niecnoty pełny/ nievcźciwy [...] zdradliwy/ mężoboiecźny/ morderłki MojŻydOkr 22.

Cf **MĘŻOBOJSKI**

MK